

Aszklépiosz 21-29

„És ha te (Aszklépiosz) szeretnéd megérteni a valóság e misztériumát, akkor meg kell értened a férfi és nő között történő szerelmi egyesülés csodálatos jelentőségét. Amikor a csúcra érnek, kilövell az ondó. Ebben a pillanatban a nő megkapja a férfi erejét, a férfi, az ő részéről pedig, megkapja a nő erejét, miközben az ondó ezt teszi.”

„Ezért a szerelmi egyesülés titokban történik, azért, hogy a két nemnek ne kelljen szégyenkeznie a többiek előtt, akik nem tapasztalják meg ezt a valóságot. Mindegyikük (a nemek) hozzáteszi (a maga részét) a nemzéshez. Ha mindez mások jelenlétében történne, akik nem értik a valóságot (mindez) nevetséges és hihetetlen lenne. És, továbbá, ezek szent misztériumok, szavakban és tettekben egyaránt, mivel nemcsak nem hallhatóak, de nem is láthatóak.”

„Ezért, az ilyen emberek (a hitetlenek) istenkáromlók. Ők ateisták és bűnösök. A többiek nincsenek sokan, sőt, a bűntelenek inkább csak kevesen számoltatnak. Ezért, a bűnösök megmaradnak többségben, mivel azon dolgok megtanulása, melyeket elrendeltek számukra, nem jellemző közöttük. Mivel a dolgok ismerete, melyeket elrendeltek, valójában az anyag szenvedélyének gyógyítására való. Ezért a tanulás nem más, mint a tudás gyermeke.”

„Ha azonban nemtörődomség van, nincs tanulási vágy az ember lelkében (akkor) az olthatatlan szenvedélyek folytatódhatnak az ember lelkében. És újabb gonosz jön vele (a szenvedélyekkel), az olthatatlan fájdalom formájában. És a fájdalom emészti a lelket, és így a lélek férgeket szül a gonosztól és büzt áraszt. De mindennek nem Isten az oka, hiszen tudást és ismereteket küldött az embereknek.”

„Triszmegisztosz, egyedül küldte őket az emberekhez?” „Igen Aszklépiosz, egyedül küldte őket. És mindez egyezik azzal, amit mi mondunk neked, miért az emberek egyedül kapták meg a tudást és az ismereteket, ezeknek a javaknak az elosztását.”

„És most figyelj! Isten és az Atya, sőt az Úr, megalkotta az embert ki közvetlenül az istenek után következett, kiragadta őt az anyag birodalmából. Mivel az ember teremtésekor anyagot is felhasznált [...] a szenvedélyek benne vannak. Ezért, folyamatosan átáramlanak a testen, emiatt az élő teremtmény nem képes más módon létezni, kivéve a táplálékszerzést, mivel halandó lény. Az is elkerülhetetlen, hogy az értelmetlen vágyak, melyek ártalmasak, benne éljenek. Az istenek számára, akik a tiszta anyagból jöttek létre, nincs szükség tudományra és ismeretekre. Az istenek halhatatlansága a tudás és a tudomány, mivel a tiszta anyagból jöttek létre. Ez (a halhatatlanság) biztosítja számukra a tudásban és a tudományban elfoglalt helyüket. Szükségképpen ő (az Isten) határt állított fel az ember számára; a tudomány és a tudás megismerésére rendelte.”

„Mindezekkel a dolgokkal kapcsolatban (a tudománnyal és a tudással), melyeket a kezdetektől fogva emlegetünk, ő (az Isten) tökéletes bennük, mindez pedig azt jelenti, mindezekben a dolgokban ő mentes a szenvedélytől és a gonosztól, kívánsága szerint. Az (embernek) halandó létet adott a halhatatlanságban, ő (az ember) jóvá (és) halhatatlanná válik, ahogy azt megmondtam. Mivel (Isten) teremtette (a) kettős természetet számára: a halhatatlanságot és a halandóságot.”

„És mindez azért történt így, mert Isten úgy akarta, hogy az ember jobb legyen, mint az Isten, mivel, valójában, az istenek halhatatlanok, az ember pedig halhatatlan és halandó. Ezért az ember hasonlatossá vált, mint az istenek, akik pontosan ismerik az emberek szerelmi viszonyait. Az istenek ismerik az emberek dolgait, és az emberek ismerik az istenek dolgait. És én az emberekről beszélek, Aszklépiosz, akik megszerezték a tudást és a tudományt. Azokról pedig, akik hiábavalóbbak ezeknél, nem alkalmas, hogy ilyesmikről beszéljünk, mivel mi istenek vagyunk és szent anyagot tartalmazunk.”

„Mivel bensőséges kapcsolat jött létre istenek és emberek között, tud meg Aszklépiosz, ebben az ember nagyon erős lehet! Mint ahogy az Atya, az Univerzum ura, alkotta meg az isteneket, ezen a bizonyos úton, az ember is, mivel halandó, földhöz kötött, élő teremtmény, az egyetlen, aki nem olyan, mint az Isten, szintén képes istenek megalkotására. Nem csak azért, mert megerősödik, hanem azért is, mert megerősítetik. Nemcsak hogy ő isten, hanem isteneket is alkot. Ugye megdöbbenél Aszklépiosz? Te is egy újabb hitetlen vagy, amiként sokan mások?”

„Triszmegisztosz, egyetértek hozzád intézett (szavaiddal). És elhiszem neked, amit mondasz. Azonban teljesen megdöbbentő számomra ez a beszélgetés. És arra az álláspontra jutottam, az ember áldott, mert ilyen hatalom birtokában van.”

„És ami még ezeknél a dolgoknál is jelentősebb, Aszklépiosz, az a rácsodálkozás nagyszerűsége. Nos, ugye az egyértelmű számunkra, mint az istenek fajához tartozóknak, és annak beismerése, mi sokkal inkább azok vagyunk, mint bárki más, hogy ez (az istenek faja) tiszta anyagból született. A testük igazából csak fej. És az ember az istenekhez hasonlatosan alkottatott meg. Ők (az istenek) az anyag legtávolabbi részéről, és az (ember által alkotott dolgok), az ember külső (valójából) származnak. Nem csak fejek tehát (amit az ember alkot), hanem úgyszintén a test többi részei is, lényegükhöz hasonlóan. Ahogy Isten szándéka szerint az embert a saját képére alkotta meg, pontosan ugyanúgy, az ember a földön isteneket alkot a saját hasonlatosságára.”

„Triszmegisztosz, ugye nem a bálványokról beszélsz?” „Aszklépiosz, te magad beszélsz a bálványokról. Gondold át ismét, te magad Aszklépiosz, ugyancsak hitetlen fél vagy ebben a beszélgetésben. Azokra mondasz mindezt, akiknek lelkük és lélegzetük van, hogy ők bálványok – akik ezeket a hatalmas eseményeket elhozták. Te mondasz mindezeket, aki próféciákat ad, miszerint ők bálványok – ezek, akik betegséget és gyógyítást adnak az embernek [...] nekik.”

„Vagy téged nem érdekel Aszklépiosz, hogy Egyiptom a menny képe? Továbbá, ez a menny lakhelye is mindazon erőknek, melyek a mennyben lakoznak. Az a helyes számunkra, ha az igazat mondjuk, a mi földünk (a) világ temploma. És az a helyes számunkra, ha nem leszel közömbös a (földünkre) váró eljövendő idő iránt (amikor) az egyiptomiak látszólag hiábavalóan szolgálják az istenségeket, és minden tevékenységüket a környéken semmibe veszik. Mivel minden istenség el fogja hagyni Egyiptomot, és távoznak a mennyekbe. És Egyiptom megövezve; elhagyják az istenek. Az idegenek, akik Egyiptomba érkeznek, uralni fogják azt. Egyiptom! Továbbá, az egyiptomiaknak megtiltják, hogy imádják az Istent. Sőt, halálos büntetés fenyegetésével kell szembesülniük, ha bárkit közülük Isten imádásán és tiszteletén kapnak.”

„És azon a napon, a nemzet, mely istenfélőbb, mint az összes többi nemzet, nem lesz többé istenfélő. Nem tölti meg többé a templomokat, ám a templomok tele lesznek sírokkal. Nem istenekkel lesz tele, de (tele lesznek) holttestekkel. Egyiptom! Egyiptom olyanná válik, mint valami legenda. És nemzeti vallások tárgyai [...] lesznek [...] a csodálatos dolgok [...], és [...] és ha a szavaid kövek és csodálatosak. És a barbárok jobbak lesznek nálatok, egyiptomiak, ebben a vallásban, legyen szkíta, hindu vagy más ebből a fajtából.”

„És mi ez az egész, amit Egyiptommal kapcsolatban mondasz? Nekik (az egyiptomiaknak) nem kell lemondaniuk Egyiptomról. Azokban az időkben (amikor) az istenek elhagyják Egyiptom földjét, és felmennek a mennybe, akkor az egyiptomiak meghalnak. És Egyiptomot sivataggá teszik az istenek és az egyiptomiak. És számunkra, Folyó, lesz egy nap, amikor több vér áramlik benned, mint víz. És a holttestek magasabbra (tornyozódnak fel), mint a gátak. És az, aki halott, nem lesz meggyászolva, oly mértékben, mint aki életben marad. Valójában, ez utóbbiakat ismerik majd mint Egyiptomiakat az ő nyelvük szerint a második peridusában (az időnek). – Aszklépiosz, miért sírsz? – Olyannak fog látszani, mint egy idegen tekintete szokásaira. Az isteni Egyiptom még ezeknél is jobban fog szenvedni. Egyiptom – az istenek kedvese, és az istenek lakhelye, a vallás iskolája – példájává válik az istenfélelem nélküli világnak.”

„És azokban a napokban a világ nem lesz csodálat tárgya, [...] és halhatatlanság, nem fogják imádni sem [...]. Mivel azt mondjuk, ez nem jó [...]. Nem közönséges dolog és nem is egy kép, amivé átalakult. Azonban veszélyt jelent, hogy valamennyi ember számára egyfajta határt jelent. Ezért megvetett lesz – a világ csodálatos istene, az összehasonlíthatatlan munka, melyet az istenek birtokolnak, az ember-formájú kép. A sötétséget részesítik előnyben a világossággal szemben, és a halált az élettel szemben. Senki sem emeli tekintetét a menny felé. És az istenfélő embert bűnösnek tekintik, a nem istenfélőt pedig bölcsként tisztelik. A gyáva embert erősnek ítélik. És a jó embert megbüntetik, mint bűnözőt.”

„És ami a lélek természetét illeti, és a lélek dolgait, és a halhatatlanság dolgait, együtt mindazokkal, amit eddig mondtam neked, Toth, Aszklépiosz és Ammon – nemcsak nevetségesnek lesznek bélyegezve, de hiábavalónak is. de higgy nekem (amikor azt mondom) hogy ezeknek az embereknek a lelkét veszélyeztetni fogja a végső veszedelem. És új törvényt alkotnak.. [két sor hiányzik]... ők [sor hiányzik]... jók. A bűnös angyalok megmaradnak az emberek között, (és) velük, (és) bűnös dolgokra vezetve őket vakmerően, az ateizmusba, háborúkba, és fosztogatásba, természetellenes dolgok megtanítása által.”

„Azokban a napokban, a Föld nem lesz stabil, az emberek nem járnak hajókkal a tengerekre, és nem fogják ismerni a csillagokat az égen. Az Isten minden titkos hangja elcsendesül, és a levegő fertőző lesz. A világ szenilitásba süllyed: ateizmusba, becstelenségbe, és a nemes szavakat visszautasítja.”

„És amikor mindezek a dolgok megtörténnek, Aszklépiosz, akkor az Úr, az Atya és Isten, az első Isten, a teremtő, mikor pillantást vet a megtörtént dolgokra, véghezviszi terveit, melyek jók, szemben a zűravarral. Megszünteti a hibákat és levágja a gonoszt. Olykor hatalmas áradatot hoz rá, abban meríti el, máskor megégeti perzselő tűzzel; és ismét máskor háborúk során morzsolja szét és járványokat küld rá, amíg el nem hozza... [4 sor hiányzik]... a munkáét. És ez a világ születése.”

„Az istenfélők természetének helyreállítása, akik jó emberek, egy bizonyos időperiódusban történik majd meg, melynek sohasem volt kezdete. Az Isten szándéka szerint nem volt kezdete, mivel az ő természete éppen ilyen, a szándéka szerint (nincs kezdete). Az Isten természete a szándék. Az ő szándéka pedig a jó.”

„Triszmegisztosz, a cél, ezek szerint (ugyanaz, mint), a szándék?” „Igen, Aszklépiosz, mivel a szándék (része) a tervnek. Mivel <ő> (Isten) nem kíván olyasmit, ami tökéletlen. Mivel ő tökéletes, minden részletében, olyasmit kíván, amit (már) teljes mértékben birtokol. És minden ami jó, az is benne van. És ami a szándéka az a szándéka. És minden szándékában a jóság van jelen. Ezért mindene megvan. És az Istennek az a szándéka ami az ő szándéka. A jó világ egyben képe a Jóságnak is.”

„Triszmegisztosz, a világ jó?” Aszklépiosz, Igen, jó, amint azt tanítottam neked. Ezért... [két sor hiányzik] a lelke és élete [...] ...a világnak [...] anyagban ölt testet, azok, melyek jók, az évszakok váltakozása, és a szépség, és a gyümölcsök érése, és az ezekhez hasonlatos dolgok. Mindezek miatt, Isten irányítja a magas mennyeket is. Ott van mindenhol, és minden helyet figyel. Ahol ő van, ott nincs menny és nincsenek csillagok. És szabad a test kötelékeitől.”

„A teremtő most az a helyet felügyeli, mely az Föld és a menny között van. A Neve 'Zeus', ami annyit tesz 'Élet'. Plutonium Zeus a föld és a tengerek ura. És nem birtokolja az összes élőlény táplálékát, mivel Kora (az, aki birtokolja) a gyümölcsöket. Ezek az erők mindig is hatalmasak a Föld körében, ám másokéi mindig Ó-Aki-Van-től erednek.”

„És a Föld urai visszavonják magukat. És várost alapítanak maguk számára Egyiptom egyik sarkában és a lenyugvó Nap irányába fogják építeni. Minden férfi elmegy majd ide, akár tengeren érkezen, akár a part mentén.”

„Triszmegisztosz, hol fognak ezek a dolgok végbemenni?” „Aszklépiosz, egy nagy városban, mely Líbia hegyei között található... [két sor hiányzik]... megfélemlíti [...] mint valami hatalmas gonoszságot, figyelmen kívül hagyva a helyzetet. Halálesetek történnek, melyek a test szenvedésének megszűnésével járnak, és a száma (a testé) mely (meghalt) teljessé teszik a test számát. A test egyesülésének számáért. A test meghal, amikor már nem tudja támogatni hordozóját. Ez a halál: a test lebomlása és a test érzékelésének megszűnése. És nem szükséges ettől félni, nem csak amiatt, hanem az ismeretlenek dolgok miatt sem, és a hitetlenség (a félelem forrása).”

„De mi az ami nem ismert, vagy megtagadott?” „Figyelj Aszklépiosz! Létezik egy hatalmas démon. A nagy Isten kijelölte őt, hogy felügyelje és ítélje meg az emberek lelkét. És az Isten a levegő közepébe helyezte őt a Föld és a menny közé. Nos hát, amikor a lelkek elhagyják (a) testet, szükségképpen találkoznak ezzel a démonnal. Abban a pillanatban ő (a démon) körülveszi (a lelket) és megvizsgálja abból a szempontból, milyen személyiséget alakított ki magának élete során. És ha úgy találja, hogy minden cselekedetét jámboran hajtotta végre attól kezdve, hogy megérkezett ebbe a világba, ez (a démon) elengedi őt. [egy sor hiányzik]... hozzáfordul [...] De ha azt látja, [...] benne [...] gonosz cselekedeteket hoz életébe, megragadja őt, felviszi nagy magasságba és aláveti, bezárja tehát a menny és a Föld közé, és megbünteti súlyos büntetéssel. Elveszi tőle a reményt és nagy fájdalmat hoz rá.”

„És az a lélek nem helyeztetik sem a Földre, sem a mennybe, hanem a világ égének nyitott tengerébe érkezik, a helyre, ahol hatalmas tűz lobog, és kristályvíz, és nagy felfordulás van. A testeket különböző kínoknak vetik alá. Olykor tűzbe vetik őket, azért hogy elpusztuljanak. Nem mondható, hogy ez lenne a lélek halála, mivel mindez a gonosztól származik, azonban halálos büntetés.”

„Aszklépiosz, fontos, hogy mindezeket a dolgokat elhidd és féld őket, azért, hogy ne kelljen

szembesülünk velük. A hitetlenek nem istenfélők, és bűnöket követnek el. Továbbá, kényszerítve lesznek a hitre, és mindezeket a szavakat nemcsak szájból hallják, hanem saját maguk megtapasztalják valóságukat. Ha megtartanák hitüket, nem törekednének ezekre a dolgokra. Nemcsak... [egy sor hiányzik]. Először is Aszklépiosz, a Földön mindenki meghal, és azok, akiknek teste megszűnik [...] a gonoszé [...] ebből a fajtából való. Azok pedig akik itt vannak, nem hasonlatosak azokhoz, akik ott. Így azok a démonok, akik [...] férfiak, annak ellenére [...] ott. Így hát ez nem ugyanaz. Ám őszintén szólva, az istenek, akik itt vannak, többeket büntetnek meg minden nap, akárki, bármióta is rejtőzzen itt.”

„Triszmegisztosz, mi a bűn megjelenési formája ott?” Nos, Aszklépiosz, azt gondolhatod, ha valaki elvesz valamit a templomban, az már nem istenfélő. Ez a fajta ember tolvaj, vagy bandita. Ez a ügy az istenekre és az emberekre tartozik. De ne hasonlítsd össze őket akik itt vannak azokkal, akik a másik helyen. Szeretnék erről neked bizalmasan beszélni, egyetlen részletét sem fogják elhinni. Azok a lelkek akiket nagymértékben eltölt a gonoszság nem jönnek majd és mennek fel az égbe, hanem démonok lakta helyekre kerülnek, mely fájdalommal eltöltött, (és) mindig vér és mészárlás folyik, a táplálékuk pedig sírás, gyász és sóhajtozás.”

„Triszmegisztosz, kik ezek a „démonok”? „Aszklépiosz, ők azok, akiket úgy hívnak 'fojtogatók', és azok, akik letaszítják a lelkeket a szennybe, és akik ostromozzák őket, és azok, akik vízbe vetik őket, és azok, akik tűzbe, és azok, akik fájdalmat és szerencsétlenséget hoznak az emberre. Mindezek miatt ők nem isteni lélekből valók, és nem az ember racionális lelkéből. Sokkal inkább a szörnyű gonosztól származnak.”

[Fordította: Aranyi László](#)

[Vissza a nyitólapra](#)